

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Complectitvr Mysteria Diuinitatis, Trinitatis, & perfectionum Dei: ac
de beneficiis eius in homines, naturalibus & supernaturalibus

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 43. De eodem, qua signum & pignus est gloriae, quam speramus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38214)

dignè accipiatur, non generat fastidium, quia
 potius e qui edunt adhuc esuriunt; & qui bi- *e Eccli. 24.*
 bunt adhuc sitient, quia continet in se f omnem *29.*
 saporem suauitatis. non terrenæ, vt g manna *f sap. 16. 20.*
 quod nauseam attulit filijs Israel; sed cœlestis, *g Numer.*
 quæ recreat Angelos Cœli. O Dilectæ animæ *21. 50*
 meæ, qui tot vijs & modis me prouocas ad
 fruendum supremo isto conuiuio; ne patiaris,
 vt inordinato amore bonorum terrenorum
 me excusem, nec ad illud accedam h sine veste *h Luca. 14.*
 nuptiali, quæ est charitas; exue cor meum ab *18.*
 omni amore terreno, & indue Diuino, vt a-
 manter assistam conuiuio amoris; & per illud
 eiusdem amoris perfectionem obtineam, per-
 fecta tecum charitate coniunctus. Amen.

MEDITATIO XLIII.

DE SANCTISSIMO SA-
 cramento, quâ pignus est & signum
 gloriæ, quam spe-
 ramus.

VPIENS Deus Dominus noster
 dare nobis aliquod signum & pi-
 gnus gloriæ, quam nobis promisit,
 ad nostram consolationem, & fi-
 ducta nostra securitatem, insti-
 tuit hoc Sanctissimum Sacramentum, in quo
 omnia concurrunt, quæ ad eum finem possint
 desiderari, vt in subiectis punctis patebit.

PUNCTVM I.

CONSIDERANDVM primò, quod hoc

VI. Part. Medit.

Kk

Sanctil.

Sanctissimum Sacramentum, signum sit & pignus gloriæ nobis promissæ; quia in se includit rem preciosissimam & dilectissimā, quam Deus habet; cuius valor est infinitus, & valet tantum, quantum ipsamet gloria, quam nobis promisit: sicut inter homines, ut solutio debiti sit securior, certumq; sit, quod qui aliquid promisit, illud implebit, aliquid signum & pignus tradit pretiosum, aut rem magno pretij & quā valdè amet qui promisit, sitq; maioris aut æqualis valoris cum re, quæ postea est reddenda. Hoc potest expendi, discurrendo per tres diuinas personas, quæ hoc pignus tradunt; & per ipsummet pignus.

I.

PRIMUM non potuit PATER ÆTERNUS dare nobis pignus pretiosius, & quod plus amaret, quàm ipsum filium suum, qui æquè est bonus atque ipse. quomodo Reges & Principes, ut pacem & inducias reddant securiores, aut ingens aliquod debitum; solent proprium a filium natu maiorem obsidem dare. Et quandoquidem in hoc sacramento, datur nobis filium suum vnigenitum Iesum Christum, obsidem gloriæ; dedit ergo nobis summum quod potuit, non solum ut pignus eius, sed etiā reliquorū omniū, quæ nobis promisit, adeo secures nos reddens, quod est ex parte sua, atque si iam illa nobis dedisset, iuxta illud Apostoli *b qui etiam proprio suo filio non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum, quomodo non etiam cum illo omnia nobis donauit!* quasi diceret; qui filium suum dedit

a 1. Mach.
2, 16.

b Rom. 8 32

mih

mihiredeptorem, & in cibum dat; nua
quid non dabit suam gratiam & gloriam, &
reliqua omnia, quæ mihi promissit! Adeò sum
certus, quòd mihi illa sit daturus, quod est ex
parte sua, atque si iam illa dedisset. Quia in
hoc dono includuntur reliqua, quæ mihi est
daturus. Gratias tibi ô Pater amantissime pro
ali pignore, quod mihi præbes saluationis
& perfectionis meæ, oro supplex, Deus meus,
ne, quod est adeo certum ex parte tua, deficiat
ex mea; sed iuua me, vt fructum capiam ex
pignore mihi oblato, ad consequendam rem
ipsam mihi promissam.

II.

DEINDE ipsemet FILIUS DEI Salua-
tor noster, non potuit nobis dare maius pi-
gnus, quàm seipsum in hoc sacramento oc-
cultatum, in quo continentur omnes tituli &
rationes, quas adferre possumus pro nostra
salute; sicut qui promittit grande aliquod ius
primogenituræ, & pro pignore dat priuile-
gium, seu instrumentum, in quo illud funda-
tur.

Nam Dominus, qui hîc est, *est frater no-* c Hebr 2.11.
ster, & primogenitus, & vnicus æterni Patris, & d Colos. 1.15.
heres Cæli: qui factus est homo, vt ait Apo- d Rom. 8.
stolus, ad eos saluandos, qui erant ad glo- 29.
riam prædestinati; per quem consecutus
sunt finem suæ prædestinationis; & qui san-
guinis sui pretio comparauit nobis Cæ-
lum, referans eius portas, vt eo ingredi
possimus, per media, quæ ad id nobis
offert.

Si itaque hoc totum est hîc inclusum, quod maius pignus dare potuit, ad securitatem obtinendi cælum, quod nobis comparauit & promisit?

III.

*e Eph. 1. 14.
sz. Corint. 1.
22.*

DENIQUE Pater & Filius, non possunt nobis dare maius inuisibile pignus gloriæ, quam ipsum **SPIRITVM SANCTVM**; de quo Apostolus dicit, quòd sit *e pignus hereditatis nostræ cælestis*. quod s pignus, vt idem Apostolus ait, *dedit in cordibus nostris*, ad securitatem promissorum eius. ad hoc enim venit in hunc mundum, & etiamnum manet in hoc Sanctissimo Sacramento. Quare in eo habemus duplex pignus gloriæ maximum, quod esse potest; alterum visibile, ipsum videlicet Sanctissimum Sacramentum, in quo est ipse Christus Dominus, verus Deus & homo; alterum inuisibile, ipse videlicet Spiritus Sanctus, qui per idem Sacramentum nobis datur. ô Trinitas beatissima, innumeras ago gratias, ob talia pignora supremorum tuorum promissorum nobis relicta. Satis ostendimus Domine, te fidelem esse solutorem, cui graue non est tanta & tanti momenti pignora ad nos affecurandos tradere. Exulta, anima mea, cum talia habes pignora: gaude ea spe, quæ illis innititur; stude eum glorificare, eique seruire, qui tradit ea, quò ad promissam gloriam possidendam peruenias.

Amen.

PUNCTVM. II.

DEINDE considerandum, quòd hoc Sanctissimum Sacramentum, ita sit pignus promissæ nobis gloriæ, vt sit etiam medium efficacissimum & potentissimum ad eam assequendam: ex quo prouenit etiam, vt sit pignus certissimum; quia nullum esse potest certius ad finem aliquem consequendum, quàm quod idem sit medium efficacissimum, quo ille obtineatur.

QUOD ad gloriam re ipsa consequendam est necessarium, est *remedia* præteritorum peccatorum; *præseruatio* à futuris, & *alimentum* acceptæ gratiæ, cum perseverantia in ea usque ad mortem. In his omnibus eminet hoc Sanctissimum Sacramentum, ob Christi Domini nostri in eo præsentiam. nam etsi Baptismi & pœnitentiæ Sacramenta remittant peccata; hoc tamen *remissionem* illam plurimum confirmat; quia ipsemet Rex, qui peccata dimittit, admittit nos ad suam mensam, in signum certum, quod ea nobis remiserit. *Præseruat* nos etiam à culpis, quia propensiones carnis refrænat contra Dæmonis tentationes, animum corroborat, & nos præuenit aduersus omnia huius mundi pericula. *Alit* denique *nutrit* vitam gratiæ, sicut cibus vitam corporis; idque facit adeò efficaciter, vt etiam ipsum gratiæ augmentum, quod dedit, possit usque ad vitam æternam conseruare. Hoc totum innititur promissioni Christi Domini

I.

a Ioan. 6.
50.

nostrum dicentis; a *Hic est panis de celo descendens, ut si quis ex ipso manducauerit, non moriatur. Ego sum panis viuus, qui de Celo descendi. Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in æternum. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: & ego resuscitabo eum in nouissimo die.* Quibus verbis secures nos reddit, quod hic Diuinus panis (sicut etiam supra insinuauimus) virtute sua cælesti liberet nos ab omnibus, quæ vitæ æternæ aduersantur; quia liberat nos à morte prima, quæ est culpa, & à b morte Secunda animæ, quæ est damnatio, & suo etiam tempore liberabit à morte corporis in resurrectione. Concedit verò nobis præterea quiddam est vitæ æternæ, quia nobis dat vitam gratiæ, quam ad finem vsque conseruat; ac demum dabit etiam vitam gloriæ, qua fruatur anima; & in fine mundi dabit etiam vitam glorificatam, qua fruatur corpus.

b Apocal. 2.
11.

HORVM omnium pignus habemus in hoc sanctissimo Sacramento, quia ad ea omnia habet virtutem, atque robur comedenti eam frequentia & reuerentia, quæ oportet. *O lignum vitæ, positum in medio Paradysi Dei, in signum, & pignus immortalitatis, & vitæ æternæ; da mihi vt comedam tuum dulcem fructum, qui animam meam ab omni mortis genere præseruet, largiatur verò omne genus vitæ. O anima mea, si vitam æternam desideras: cum Spiritu comede hunc cibum, qui pignus est & causa eius. O corpus*

c Apocal.
22.2.

meum,

meum, si ad beatam vitam cupis resurgere, manduca pretiosissimum hoc corpus, quod est certum pignus tuæ resurrectionis & vitæ glorioſæ, quæ tibi est promissa.

VERVM ulterius adhuc pergit excellentia huius pignoris, quia præſentia ſua efficit aliquid in nobis, quod est pars æternæ vitæ, & tanquam radix & fons eius, cum qua ſit æternum permanſura; eſtque impoſſibile vitam æternam ei denegari, qui illud habuerit, eſt autem ipſa vnio cum Chriſto Domino noſtro, media eius gratia, & charitate Spiritus Sancti, quæ d *fons eſt aquæ viuæ ſalientis in vitam æternam.* Et (vt aduertit S. Thomas) non ſolum eſt pignus noſtrę hæreditatis, ſed etiam arrha, nam pignus ſolum datur, donec ipſa ſolutio fiat, & tunc redditur ſoluenti: at arrhæ dantur in perpetuum: ita Sacramentum altaris, & donum fidei ac Spei, non ſunt niſi pignus gloriæ, quod durat tempore huius vitæ tantum; at vnio cum Chriſto, quæ fit in ipſo Sacramento, & vnio cum Spiritu Sancto, quæ fit per charitatē, eſt arrha gloriæ, quæ durabit per totam æternitatem, niſi nos ipſi deſimus; quia e *charitas nunquam excidit; & ſ Spiritus Sanctus manet nobiſcum in æternum.* O dulciſſime animarum iuſtarum Sponſe, qui loco arrhæ tradis te ipſum, eas tibi coniungens vnitione charitatis; quamuis anima mea digna non ſit ſuprema iſta excellentia, ne tamen, quæſo illam ab ea excludas, propter infinitam tuam miſericordiam.

II.

d Ioan, 4.

14.

Lectio 5. il
lud Ephes.

1.14. Arrha
hæreditatis
noſtræ.

e 1. Corint. 3

8.

f Ioan. 14.

16.

PUNCTVM. III.

TERTIO considerandum, hoc Sacramentum esse pignus gloriæ, quatenus est quoddam excellentissimum conuiuium, in quo idem nobis Deus proponit hîc comedendum & bibendum, quod offert in ipsa gloria, conditum tamen & accommodatum statui nostro, qui status est viatorum; occultatum videlicet & specierum velo coopertum.

I.

a Luc. 22. 30

CIRCA quod perpendam, quod Christus Dominus noster (iuxta id quod promisit suis Apostolis) habet in cœlo omnes beatos ad suam a mensam sedentes; vt in ea edant & bibant in solemnissimo conuiuiò, in quo cibus qui proponitur, est propria ipsius diuinitas & humanitas, quam vident clarè; & sic omnia sua desideria explent, & inebriantur vino amoris beatifici, bibentes ex illo torrente amplissimo deliciarum cœlestium, in quo conuiuiò ipsemet Christus (teste S. Luca) b præcingit se, & faciens illos discumbere, ministrat illis, quia ipsemet dat illis hoc præmium iustitiæ; præcingit se tamen, eo quod sit adeo infinitus, vt nemo possit apprehendere aut videre nisi præinctum, & commensuratum meritis ipsorum. Hinc descendam ad perpendendum, quod Deus hic infinitus qui facit hoc conuiuium in cœlo, memor filiorum, quos habet adhuc in terra; strictius adhuc se præcingit, vt illos inuitet, constituens se totum. Diuinitatem scilicet & humanitatem sub his panis & vini

b Luc. 12. 37

accidentibus, adeo exiguis & angustis, ut oculis tantum fidei presentem illum videamus; & intra nos ipsos recipientes; impleat ille nostra desideria, sicut hic expleri possunt; & nos inebriet vino sui amoris, dans delibandam suauitatem deliciarum suarum. quod totum tanquam pignus nobis præbet, cum speciebus, quod postea est nobis in plena possessione daturus. Quamobrem immensas illi gratias agam, desiderans ex intimo corde me ipsum præcingere, mortificare, & stringere, ut illi aptius seruiam. siquidem ipse adeo se præcingit, ut mihi indulgeat. O dilecte mi, si tu existens in latissimo Cælo, descendis in terram, ut te constringens, mihi magis indulgeas; quid magnum est, si ego à terra ascensus in Cælum, constringam me obsequij tui causa! Auge Domine mihi fidem, ut ita conuiuio delecter, quod mihi exhibes in hac vita, ut perueniam ad fruendum illo, quod mihi promittis in futura. Amen.

II.

Hoc Spiritu me ipsum excitabo ad vitam quandam Cælestem instituendam, ut efficiar dignus hoc conuiuio, in quo idem omnino mihi proponitur, quod exhibetur in Cælo. propterea enim Christus Dominus noster in precatione Dominica, prius iussit petere: *c*

c Matt. 6. 9.

fiat voluntas tua, sicut in Cælo & in terra, ut mox peteremus panem hunc nostrum substantialem dari nobis hodie; hac ratione nos iultruers, quod qui dignè sit hunc panem comesturus, debeat ad illam puritatem

III.

aspirare, quæ est in Cælo, implens videlicet hic Dei voluntatem, sicut impletur in Cælo. **DE NI QV B** ex h' colligam, quodd hoc Sacramentum, cum sit pignus gloriæ, & initium conuiuij, quod exhibetur in Cælo, sit verè viaticum ad transeundum ex hac vita in alteram; quod suscipiendum est in eo periculo fide magna, atque fiducia. nam vt Elias dicitur *in fortitudine cibi illius*, quem Angelus illi dederat, *ambulauit quadraginta diebus & quadraginta noctibus vsq; ad montem Dei Horeb*: ita ego in virtute & fortitudine Diuini huius panis, hoc iter securus perficiam, vsque ad montem gloriæ. Quo vero in illo transitu panem hunc fructuose accipiam, expediret assuescere, vt quotiescunque ad communionem accedo, eò Spiritu me disponam, atque si pro viatico sumerem; cogitans forte illam communionem fore ultimam vitæ meæ; sequens etiam in hoc Sapientis consiliū dicitur: *e quando sederis vt comedas cum Principe*, in hac scilicet mensa, *status cultrum in gutture tuo*; quasi diceret; ita comede hunc panem, atque si iam haberes cultrum ad guttur tuum, & in proximo esses, vt exspirares. Et propter hanc causam, Christus Dominus noster, instituit hoc Sacramentum nocte ante suam passionem; vt etiam significaret, (quod suo loco obseruauimus) hunc cibum corroborare animam ad patiendum & moriendum, & ad transitum ex hac vita ad futuram.

O Redemptor dulcissime, qui in tuo ex

hoc

d 3. Regum.
19.8.

e Prover. 23.
2.

hoc mundo discessu, Apostolis tuis dixisti: *f. Ioan. 14. 3.*
*Iterum veniam ad vos, & accipiam vas ad me
 ipsum, ut ubi sum ego, & vos sitis. Veni quæso
 ad visitandum animam meam per gratiam &
 præsentiam venerabilis huius Sacramenti;
 cuius virtute deduc me ad locum, ubi tu es,
 ut ibi videam quod modò credo; & possideam
 quod spero, fruens Diuina tua præsen-
 tia. Amen.*

MEDITATIO XLIV.

APPLICANTVR QVIN-
 que animæ sensus ad Sanctis-
 simum Sacramen-
 tum.

Modus hic Orandi per applicatio-
 nem sensuum, (de quo in secun-
 da Parte egimus) est utilissimus
 circa Sanctissimum Sacramen-
 tum: remotis videlicet quinq; cor-
 poris sensibus; & excitatis ijs quos habet anima.
 Aliquid ad hanc rem tetigit S. Bonaventura in
 suo tractatu de septem itineribus æternitatis, si-
 cut diximus in §. II. Introductionis huius operis;
 sed tamen hic alium quendam modum ponemus
 omnibus faciliorem.

*Medit. 26.**Itine. 6.
Distinct. 6.*

PUNCTVM I.

PRIMUM erit interno animæ aspe-
 ctu fide